Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

11 päivänä tammikuuta 2017 * [i]

Muutoksenhaku — Oikeus tutustua toimielimen asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — 3 artikla — Asiakirjan käsite — 2 artiklan 3 kohta — Toimielimen hallussa olevat asiakirjat — Tietokantaan sisältyvien tietojen luokittelu — Velvollisuus asiakirjan, jota ei ole olemassa, laatimiseen — Ei ole — Olemassa olevat asiakirjat, jotka voidaan poimia tietokannasta

Asiassa C-491/15 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 18.9.2015,

Rainer Typke, kotipaikka Hasbergen (Saksa), edustajanaan C. Cortese, avvocato,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart ja B. Eggers,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari), A. Arabadjiev, C.G. Fernlund ja S. Rodin,

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.9.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Rainer Typke vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin kumoa osittain unionin yleisen tuomioistuimen 2.7.2015 antaman tuomion Typke v. komissio (T-214/13, EU:T:2015:448; jäljempänä valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin kyseinen tuomioistuin hylkäsi siinä hänen kanteensa, jolla

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

hän oli vaatinut kumoamaan 5.2.2013 tehdyn komission päätöksen, jolla tämä oli hylännyt hänen avoimen kilpailun EPSO/AD/230–231/12 esivalintakokeisiin liittyviin asiakirjoihin tutustumista koskevan ensimmäisen hakemuksensa (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) 1 artiklan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämän asetuksen tarkoituksena on

a) määritellä ne julkiseen tai yksityiseen etuun perustuvat periaatteet, edellytykset ja rajoitukset, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksen 255 artiklassa tarkoitettua oikeutta tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission, jäljempänä ’toimielimet’, asiakirjoihin, siten, että taataan mahdollisimman laaja oikeus tutustua asiakirjoihin.”

3 Asetuksen 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Asiakirjoihin tutustumiseen oikeutetut ja soveltamisala”, säädetään seuraavaa:

”1. Jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä, joka asuu jossain jäsenvaltiossa, sekä jokaisella oikeushenkilöllä, jolla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin tässä asetuksessa määriteltyjen periaatteiden, edellytysten ja rajoitusten mukaisesti.

– –

3. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin toimielimen hallussa oleviin asiakirjoihin, toisin sanoen toimielimen laatimiin tai sen vastaanottamiin ja sen hallussa oleviin asiakirjoihin kaikilla Euroopan unionin toiminnan aloilla.

4. Yleisön on saatava tutustua asiakirjoihin joko kirjallisen hakemuksen perusteella tai suoraan sähköisessä muodossa tai rekisteristä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 ja 9 artiklan soveltamista. – –

– –”

4 Asetuksen 3 artiklan a alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ’asiakirjalla’ mitä tahansa tallennetta (paperille tulostettua tai sähköisessä muodossa tallennettua tekstiä taikka ääni- tai kuvatallennetta tai audiovisuaalista tallennetta), joka koskee toimielimen vastuualueeseen kuuluvia politiikkoja, toimintaa ja päätöksiä.”

5 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos vain osaan pyydetystä asiakirjasta voidaan soveltaa poikkeusta, muut asiakirjan osat luovutetaan.”

6 Asetuksen 10 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Hakija saa tutustua asiakirjoihin toivomuksensa mukaan joko siten, että hän tutustuu asiakirjoihin toimielimen tiloissa tai siten, että hänelle toimitetaan niistä jäljennös, mukaan lukien sähköisessä muodossa oleva jäljennös, jos sellainen on saatavissa. – –”

Asian tausta ja riidanalainen päätös

7 Rainer Typke pyysi Euroopan unionin henkilöstövalintatoimistolta (jäljempänä EPSO) asetuksen N:o 1049/2001 perusteella oikeutta saada tutustua ”taulukkoon”, joka käsitti joukon anonymisoituja tietoja avoimen kilpailun, johon hän oli osallistunut, esivalintakokeista (menettely Gestdem 2012/3258).

8 Tutustuttavaksi pyydettyyn ”taulukkoon” tuli sisältyä Typken mukaan tietoja EPSOn järjestämien tiettyjen kilpailuiden hakijoista, heille esitetyistä kysymyksistä, vaadituista ja tosiasiassa annetuista vastauksista sekä käytetyistä kielistä. Tietyt tiedot, kuten hakijoiden henkilöllisyys tai kysymysten ja vastausten sisältö, tuli korvata erilaisilla tunnuksilla, joiden avulla ne voitiin liittää toisiinsa paljastamatta kuitenkaan tietojen konkreettista sisältöä.

9 EPSO hylkäsi 9.8.2012 tekemällään päätöksellä tämän ensimmäisen hakemuksen erityisesti sillä perusteella, että valittajan tutustuttavaksi pyytämää ”taulukkoa” ei ollut olemassa.

10 Valittaja teki 21.8.2012 asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan 2 kohdan nojalla komissiolle uudistetun hakemuksen. Hän totesi sen yhteydessä, että hakemuksen tarkoituksena ei ollut, että EPSO loisi uuden asiakirjan yhdistämällä olemassa olevista asiakirjoista peräisin olevia tietoja, vaan sillä pyrittiin saamaan oikeus tutustua joukkoon asiakirjoja, jotka olivat EPSOn hallussa sähköisessä muodossa ja joista oli poistettu kaikki tiedot, joihin sovelletaan jotakin kyseisen asetuksen 4 artiklassa säädetyistä, tutustumisoikeudesta tehtävistä poikkeuksista.

11 Komissio hylkäsi riidanalaisella päätöksellä uudistetun hakemuksen erityisesti sillä perusteella, että hakemuksella pyrittiin tosiasiallisesti saamaan oikeus tutustua sellaiseen asiakirjaan, jota ei ole olemassa.

12 Lisäksi valittaja jätti 28.12.2012 EPSOlle toisen asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen (menettely Gestdem 2013/0068), minkä jälkeen hän jätti 30.1.2013 uudistetun hakemuksen. Koska komissio ei ollut tehnyt asetetun määräajan päättymiseen mennessä nimenomaista päätöstä, valittaja katsoi, että asiassa oli tehty implisiittinen epäämispäätös.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

13 Typke nosti 15.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa hän vaati kumoamaan yhtäältä menettelyssä Gestdem 2012/3258 tehdyn riidanalaisen päätöksen ja toisaalta hänen toista hakemustaan koskevan, menettelyssä Gestdem 2013/0068 tehdyn implisiittisen päätöksen asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epäämisestä.

14 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisessa tuomiossa, että implisiittinen epäämispäätös oli korvattu 27.5.2013 tehdyllä nimenomaisella päätöksellä ja että tästä syystä kanteesta ei ollut tarpeen enää lausua siltä osin kuin se koski kyseistä implisiittistä päätöstä. Koska valittajan pyyntö, jolla hän pyrki laajentamaan kannettaan koskemaan 27.5.2013 tehtyä nimenomaista päätöstä, oli esitetty sen jälkeen kun kanteen nostamista koskeva määräaika oli päättynyt kyseisen päätöksen osalta, unionin yleinen tuomioistuin jätti pyynnön tutkimatta.

15 Unionin yleinen tuomioistuin totesi riidanalaista päätöstä vastaan kohdistetuista vaatimuksista, että tutustumishakemus ei koskenut oikeutta tutustua yhteen tai useampaan EPSOn hallussa olevaan, olemassa olevaan asiakirjaan edes osittain vaan päinvastoin sitä, että komissio loisi uusia asiakirjoja, joita ei voitu yksinkertaisesti poimia tietokannasta olemassa olevalla hakutyökalulla tehdyllä tavanomaisella tai rutiiniluonteisella haulla. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen näillä perusteilla.

Asianosaisten vaatimukset

16 Typke vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt tässä tuomiossa hänen riidanalaisesta päätöksestä nostamansa kanteen

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin hänet on velvoitettu siinä korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

— velvoittaa komission korvaamaan hänen oikeudenkäyntikulunsa ensimmäisessä ja toisessa oikeusasteessa.

17 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Suullisen käsittelyn uudelleen aloittamista koskeva pyyntö

18 Typke on julkisasiamiehen esitettyä 21.9.2016 ratkaisuehdotuksensa vaatinut unionin tuomioistuimen kirjaamoon 7.11.2016 toimittamallaan asiakirjalla, että asian käsittelyn suullinen vaihe oli määrättävä aloitettavaksi uudelleen. Vaatimuksensa tueksi hän esittää pääasiallisesti, että julkisasiamies on nostanut esiin perusteen, joka koski asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitetun olemassa olevan asiakirjan käsitteen tulkintaa, joka ei ole ollut kontradiktorisen näkemystenvaihdon kohteena unionin tuomioistuimessa.

19 Tästä on todettava, että työjärjestyksensä 83 artiklan perusteella unionin tuomioistuin voi julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa määrätä asian käsittelyn suullisen vaiheen aloitettavaksi uudelleen, erityisesti, jos unionin tuomioistuin katsoo, ettei sillä ole riittävästi tietoa asiasta, tai jos asia olisi ratkaistava sellaisella perusteella, josta asianosaisilla tai Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuilla osapuolilla ei ole ollut tilaisuutta lausua (tuomio 28.4.2016, Borealis Polyolefine ym, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 40 kohta).

20 Nyt esillä olevassa asiassa näin ei kuitenkaan ole. Typke on nimittäin esittänyt asian käsittelyn kirjallisen vaiheen kuluessa asetuksen N:o 1049/2001 ja käsitteen ”olemassa oleva asiakirja” tulkintaa koskevat perusteensa. Unionin tuomioistuin katsoo näin ollen julkisasiamiestä kuultuaan, että sillä on riittävästi tietoja asian ratkaisemiseksi ja että nyt käsiteltävää asiaa ei ole ratkaistava sellaisilla perusteilla, joista ei olisi ollut tilaisuutta lausua.

21 Edellä esitetyn perusteella unionin tuomioistuin katsoo, että asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamisen määräämiseen ei ole tarvetta.

Valituksen tarkastelu

Ensimmäinen valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

22 Valittaja väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt lukuisia oikeudellisia virheitä todetessaan, että valittajan pyytämiin tietoihin tutustumista koskevan oikeuden myöntäminen merkitsi uuden asiakirjan laatimista.

23 Ensinnäkin – toisin kuin valituksenalaisen tuomion 54 ja 58 kohdasta ilmenee – 26.10.2011 annetun tuomion Dufour v. EKP (T-436/09 EU:T:2011:634) 110, 112, 116 ja 118 kohdasta käy ilmi, että normalisoitu relaatiotietokanta, kuten tietokanta, johon valittajan pyytämät tiedot sisältyvät, oli ymmärrettävä yhdeksi ainoaksi asiakirjaksi. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen tehdessään eron tietokantaan sisältyvien tietojen ja sellaisten asiakirjojen välillä, jotka voidaan poimia kyseisestä tietokannasta.

24 Saman tuomion 93, 94, 108 ja 109 kohdasta käy ilmi, että asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitettuun käsitteeseen asiakirja sisältyvät myös kaikki yksittäiset tiedostot ja kaikki näiden tiedostojen sisällön esiintymiskerrat tietokannassa. Lisäksi jokainen eri tiedostoista esiin poimittu tietojen yhdistelmä on asiakirja, koska normalisoitu tietokanta mahdollistaa kaikkien hakujen tekemisen.

25 Toiseksi valituksenalaisen tuomion 68–70 kohdasta käy ilmi, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut väärin asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitetun olemassa olevan asiakirjan käsitettä. 26.10.2011 annetun tuomion Dufour v. EKP (T-436/09, EU:T:2011:634) 150 kohdasta käy nimittäin ilmi, että kaikki tietokantaan sisältyviin tietoihin tutustumista koskevat hakemukset koskevat asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ”olemassa olevaa asiakirjaa” edellyttäen, että tarvittava haku voidaan tehdä kyseisen tietokannan osalta käytettävissä olevien hakutyökalujen avulla.

26 Silloin kun kyseessä on normalisoitu relaatiotietokanta, käytettävissä olevat hakutyökalut ovat hallintajärjestelmät, jotka reagoivat standardoidulla kyselykielellä (Structured Query Language) tehtyihin hakuihin (jäljempänä SQL-haut). Nämä ovat hakukyselyjä, jotka käyttäjä voi muotoilla valintansa mukaan. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on erehtynyt todetessaan, että sellaisen SQL-haun, jota ei ole jo käytetty tietokannan hallintoon, laatiminen merkitsisi sitä, että ohjelmoidaan uusi hakutyökalu, joka ei ole siten ”käytettävissä” 26.10.2011 annetussa tuomiossa Dufour v. EKP (T-436/09, EU:T:2011:634) tarkoitetussa mielessä.

27 Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen päätynyt katsomaan virheellisesti, että tuon tuomion 153 kohdassa tarkoitetut tavanomaiset tai rutiiniluonteiset haut ovat sellaisia, jotka toteutetaan ennalta ohjelmoitujen SQL-hakujen avulla.

28 Kolmantena ja viimeisenä kohtana valittaja esittää, että unionin yleisen tuomioistuimen käsitteelle ”olemassa oleva asiakirja” antamalla tulkinnalla voidaan poistaa asetuksen N:o 1049/2001 tehokas vaikutus. Näin ollen ei olisi mahdollisuutta tutustua mihinkään sellaisiin tietoihin, joita varten ei ole olemassa ennalta ohjelmoitua SQL-hakua. Toimielimillä voi olla sen takia kiusaus salata sähköisiä asiakirjoja, etenkin jakamalla ne useisiin sellaisiin osiin, joita ei voida löytää ennalta ohjelmoitujen SQL-hakujen avulla. Lisäksi on niin, että koska toimielimet eivät voi käyttää uusia SQL-hakuja, tietoja, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa kyseisen asetuksen 4 artiklassa säädetyistä poikkeuksista, kuten henkilötietoja, on vaikeaa salata automaattisesti.

29 Komissio vaatii ensimmäisen valitusperusteen hylkäämistä.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

30 On selvää, että sähköisestä tietokannasta on mahdollista poimia kaikki sen sisältämät tiedot. Kuitenkaan sen perusteella, että tällaisesta tietokannasta on mahdollista luoda asiakirja, ei voida päätellä, että kyseinen asiakirja on luokiteltava asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitetuksi olemassa olevaksi asiakirjaksi.

31 Unionin tuomioistuin on nimittäin jo todennut, että oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin koskee ainoastaan olemassa olevia ja kyseessä olevan toimielimen hallussa olevia asiakirjoja ja että asetukseen N:o 1049/2001 ei voida vedota toimielimen velvoittamiseksi luomaan asiakirja, jota ei ole olemassa (ks. vastaavasti tuomio 2.10.2014, Strack v. komissio, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 38 ja 46 kohta). Tästä seuraa – kuten unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti todennut valituksenalaisen tuomionsa 55 kohdassa –, että tutustumishakemus jonka johdosta komissio luo uuden asiakirjan – sellaistenkin seikkojen pohjalta, jotka jo sisältyvät olemassa oleviin ja sen hallussa oleviin asiakirjoihin – jää asetuksen N:o 1049/2001 soveltamisalan ulkopuolelle.

32 Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen menetellyt aivan oikein tutkiessaan valituksenalaisen tuomion 56–59 kohdassa kysymyksen siitä, missä määrin sähköiseen tietokantaan sisältyviä tietoja poimimalla voidaan tuottaa olemassa oleva asiakirja ilman, että se johtaisi uuden asiakirjan luomiseen.

33 On kuitenkin korostettava, että luonteeltaan staattisten asiakirjojen – erityisesti paperimuodossa tai yksinkertaisen sähköisen tiedoston muodossa olevien asiakirjojen – osalta sen kysymyksen ratkaisemista varten, onko asiakirja olemassa, riittää, että varmistetaan, että tallenne ja sen sisältö ovat olemassa.

34 Sen sijaan sähköisten tietokantojen dynaaminen luonne on tuskin yhteensopiva tällaisen lähestymistavan kanssa, koska asiakirja, joka voidaan tuottaa hyvin helposti tietokantaan jo sisältyvästä tiedosta, ei välttämättä ole olemassa oleva asiakirja kyseisen käsitteen varsinaisessa merkityksessä, kuten julkisasiamies on huomauttanut ratkaisuehdotuksensa 46 kohdassa.

35 Tästä seuraa, että sähköisten tietokantojen kohdalla ero olemassa olevan asiakirjan ja uuden asiakirjan välillä on tehtävä sellaisen kriteerin perusteella, joka on sopeutettu näiden tietokantojen teknisiin erikoispiirteisiin ja joka sopii yhteen asetuksen N:o 1049/2001, jolla pyritään – kuten sen johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta ja 1 artiklan a alakohdasta käy ilmi – ”ta[kaamaan] mahdollisimman laaja oikeus tutustua asiakirjoihin”, tavoitteen kanssa.

36 On selvää, että sähköisten tietokantojen sisältämät tiedot voidaan näiden tietokantojen rakenteesta riippuen ja niiden ohjelmoinnin asettamissa rajoissa jakaa uudelleen ryhmiin, yhdistää ja esittää eri tavalla ohjelmointikielien avulla. Tällaisten tietokantojen ohjelmointi ja hallinto eivät kuitenkaan kuulu niihin toimiin, joita loppukäyttäjät suorittavat tavanomaisen käytön yhteydessä Loppukäyttäjät pääsevät nimittäin käsiksi tietokannan sisältämiin tietoihin ennalta ohjelmoituja hakutyökaluja käyttämällä. Näiden työkalujen ansiosta heidän on mahdollista suorittaa helposti standardisoituja toimenpiteitä saadakseen näkyviin tavanomaisesti tarvitsemansa tiedot. Tämä ei lähtökohtaisesti edellytä heiltä huomattavaa investointia.

37 Tällaisessa tilanteessa kaikki tiedot, jotka voidaan poimia sähköisestä tietokannasta sen tavanomaisen käytön yhteydessä ennalta ohjelmoitujen hakutyökalujen avulla, on luokiteltava olemassa olevaksi asiakirjaksi siitä huolimatta, että näitä tietoja ei ole vielä saatu näkyviin kyseisessä muodossa tai että toimielinten henkilöstö ei ole tehnyt koskaan hakuja niiden osalta.

38 Tästä seuraa, että täyttääkseen asetuksessa N:o 1049/2001 asetetut vaatimukset toimielimet voivat joutua laatimaan asiakirjan tiedoston sisältämistä tiedoista olemassa olevia hakutyökaluja käyttämällä.

39 Sen sijaan – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 47 kohdassa – kaikkia tietoja, joiden poimiminen tietokannasta vaatii huomattavaa investointia, on pidettävä uutena asiakirjana eikä olemassa olevana asiakirjana.

40 Tästä seuraa, että kaikki tiedot, joiden saaminen edellyttää joko sähköisen tietokannan organisaation tai nyt tietojen poimimiseen käytettävissä olevien hakutyökalujen muuttamista, on luokiteltava uudeksi asiakirjaksi.

41 Tällaisella käsitteen ”olemassa oleva asiakirja” tulkinnalla ei suinkaan poisteta – kuten valittaja väittää – asetuksen N:o 1049/2001 tehokasta vaikutusta vaan se vastaa asetuksen tavoitetta, joka on taata, että yleisöllä on mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin. Nimittäin henkilöillä, jotka hakevat oikeutta tutustua tietokantaan sisältyviin tietoihin, on periaatteessa oikeus tutustua samoihin tietoihin kuin toimielinten henkilöstöllä.

42 Valittaja on näin ollen ollut myös väärässä väittäessään, että tällä samalla olemassa olevan asiakirjan käsitteen tulkinnalla poistettaisiin toimielimiltä mahdollisuus salata uusia SQL-hakuja käyttämällä tiedot, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetyistä poikkeuksista, jotta ne voivat myöntää osittaisen oikeuden tutustua asiakirjaan

43 Valittajalta on jäänyt tässä yhteydessä huomaamatta, että kriteerit, joiden perusteella ratkaistaan, koskeeko tutustumishakemus olemassa olevaa asiakirjaa, on erotettava tällaisen asiakirjan tutustuttavaksi antamista koskevista teknisistä menettelytavoista. Siltä osin kuin pyydetty asiakirja on olemassa, toimielimet saavat käyttää kaikkia teknisiä välineitä salatakseen – silloin kun siihen on tarve – tietyt tiedot.

44 Lisäksi valittajan väitteestä, jonka mukaan toimielimet voivat salata sähköisiä asiakirjoja, on todettava, että abstraktinen mahdollisuus, että asiakirja poistetaan tai tuhotaan, koskee samalla tavoin sekä fyysisellä alustalla olevia asiakirjoja että tietokannasta tietojen esiin poimimisella luotuja asiakirjoja.

45 Kaikkien edellä olevien seikkojen perusteella on tutkittava valittajan väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 68–70 kohdassa asiakirjan, jota menettelyssä Gestdem 2012/3258 esitetty tutustumishakemus koski, juridisessa luokittelussa virheitä.

46 Valituksenalaisen tuomion 67 kohdasta käy ilmi, että kyseessä olevasta tietokannasta voidaan poimia tietoja SQL-hakuja käyttämällä ja että valittaja ei ollut kiistänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa, että hänen hakemuksessaan tarkoitettujen tietojen yhdistelmään tutustuminen edellyttää tietokoneohjelmointia eli uusien SQL-hakujen laatimista.

47 Kun otetaan huomioon tämän tuomion 31–40 kohdassa esitetty, unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt virhettä, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 68 kohdassa, että uusien SQL-hakujen ohjelmoinnin edellyttämiä toimia ei voida rinnastaa tavanomaiseen tai rutiiniluonteiseen asianomaisesta tietokannasta tehtävään hakuun, joka toteutetaan komission käytettävissä tämän tietokannan osalta olevilla hakutyökaluilla, ja että pyydetyt tiedot olisivat näin ollen edellyttäneet uuden asiakirjan luomista.

48 Samojen syiden takia unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt virhettä todetessaan valituksenalaisen tuomin 69 ja 70 kohdassa, että käsiteltävässä asiassa komission käytettävissä kyseessä olevien tietokantojen osalta olevat hakutyökalut ovat ennalta ohjelmoituja SQL-hakuja.

49 Tämän tuomion edellisissä kohdissa todetun perusteella on hylättävä tehottomana valittajan argumentti, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 54 ja 58 kohdassa virheellisesti jaon yhtäältä tietokantaan sisältyvien tietojen ja toisaalta asiakirjojen, jotka voidaan poimia tietokannasta, välillä.

50 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Toinen valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

51 Valittaja katsoo toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 80 kohdassa tekemä päätelmä, jonka mukaan hänen hakemuksensa ei koskenut olemassa olevia asiakirjoja, perustuu useisiin virheellisiin lähtökohtiin.

52 Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut valituksenalaisen tuomion 61, 67 ja 73 kohdassa tosiasiat huomioon vääristyneellä tavalla. Valittajan mukaan hänen hakemuksensa tosiaan koski olemassa olevia asiakirjoja siltä osin kuin sen kohteena oli oikeus tutustua kaikkiin sellaisiin asiakirjoihin sähköisessä muodossa, joiden avulla hänen oli mahdollista laatia taulukko. Sen sijaan hän ei ollut vaatinut luomaan tällaista taulukkoa, ja tästä syystä hänen hakemuksensa ei edellyttänyt tietojen valintaa. Valittaja ehdotti SQL-hakujen käyttämistä ainoastaan siksi, että se helpottaisi hakemuksen käsittelyä.

53 Joka tapauksessa valittaja olisi voinut laatia kyseisen taulukon, jos hänelle olisi toimitettu EPSOn kokeet läpäisseille hakijoille lähettämät yksittäiset tulostiedostot.

54 Valittaja esittää toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 58, 66 ja 68 kohdassa virheellisesti, että hänen tutustumishakemuksensa koskee tietoja, jotka on järjestetty sellaisen luokittelun mukaan, joka puuttui kyseisestä tietokannasta.

55 Nimittäin päinvastoin kuin unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 62 ja 63 kohdassa, kyseinen tietokanta oli järjestetty yli 500 normalisoiduksi taulukoksi ja siinä olisi voitu tehdä kaikki haut – valittajan vaatima haku mukaan lukien – ilman monimutkaisia toimia. Sitä paitsi normalisoidun tietokannan taulukkojen jokaiseen kenttään liittyy yksi ainoa tunnus. Näin ollen kaikki valittajan hakemuksen parametrit voitaisiin esittää tällaisen tunnuksen avulla ilman, että oli tarpeen ilmaista kyseisen kentän sisältöä.

56 Kolmanneksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut valituksenalaisen tuomion 66 ja 67 kohdassa selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin tukeutui virheellisesti laillisuusolettamaan, joka koskee komission ilmoitusta, jonka mukaan pyydettyjä asiakirjoja ei ole olemassa. Valittaja oli kiistänyt tämän ilmoituksen, joka on ristiriidassa kyseisten tietokantojen luonteenkin kanssa, paikkansapitävyyden. Lisäksi tutustumishakemuksesta käy selvästi ilmi, että kyseinen pyyntö voidaan täyttää myöntämällä valittajalle oikeus tutustua olemassa oleviin merkityksellisiin asiakirjoihin.

57 Komissio vaatii toisen valitusperusteen hylkäämistä.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

58 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että unionin yleisen tuomioistuimen suorittama arviointi sen käsiteltävänä olevan asian tosiseikoista ei ole oikeuskysymys, joka kuuluu unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin, jollei unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksissa ole tehty sellaista aineellista virhettä tai syyllistytty sellaiseen vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen, jotka käyvät selvästi ilmi asiakirja-aineistosta.

59 Valittajan esittämien argumenttien, jotka koskevat unionin yleisen tuomioistuimen suorittamaa virheellistä analyysiä valittajan asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen ulottuvuudesta, vaadittujen tietojen saatavilla olosta, saatavilla olevien tietojen laadusta ja organisaatiosta, sellaisten olemassa olevien hakuvälineiden kapasiteetista, joilla valittajan pyyntö voidaan täyttää, sekä niiden toimien laajuudesta, jotka komissio olisi joutunut suorittamaan, jotta se olisi voinut vastata myöntävästi valittajan pyyntöön, tarkoituksena on kiistää unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikoista tekemät arvioinnit ilman, että olisi osoitettu, että asiakirja-aineisto olisi otettu huomioon jotenkin vääristyneellä tavalla. Näin ollen nämä argumentit on jätettävä tutkimatta.

60 Tästä seuraa, että toinen valitusperuste on hylättävä.

61 Kaikista edellä olevista seikoista seuraa, että valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

62 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.

63 Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

64 Koska komissio on vaatinut Typken velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja tämä on hävinnyt asian, Typke on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Rainer Typke velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset

i — Tämän tuomion 33 ja 37 kohtaan on tehty kielellisiä muutoksia sen ensimmäisen julkaisemisen jälkeen.